نفت و انرژی

بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده صنعت نفت در کوتاه‌ترین زمان ممکن

وزیر نفت اعلام کرد که بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده صنعت نفت در کوتاه‌ترین زمان ممکن در دستور کار قرار گرفت و هم‌اکنون روندی مناسب را طی می‌کند.

به گزارش زمان به نقل از وزارت نفت، محسن پاکنژاد در حاشیه دیدار با اعضای کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی گفت: مباحث و مسائل مطرح شده در این نشست و سلسه نشست‌ها با نمایندگان مجلس، سبب تقویت روحیه کارکنان صنعت نفت می‌شود.

وی با بیان اینکه امیدواریم محتوای این نشست‌ها به گرفتن تصمیم‌هایی در حوزه قانون‌گذاری و حل برخی مشکلات صنعت نفت منجر شود افزود: در نشست امروز با نمایندگان کمیسیون انرژی مجلس گزارشی از روند اقدام‌های صنعت نفت طی جنگ ۴۰ روزه ارائه شد.

وزیر نفت با اشاره به دیگر موارد مطرح‌شده در این نشست به محاصره دریایی ایران از سوی دشمن و شرایط تولید و صادرات نفت در طول جنگ تحمیلی سوم تصریح کرد: نمایندگان خانه ملت نیز در باره این موارد دیدگاه‌هایی مطرح کردند که بی‌شک به استمرار موفقیت‌های وزارت نفت در این مسیر کمک می‌کند.

پاکنژاد با تأکید بر عملکرد درخشان کارکنان صنعت نفت در طول جنگ تحمیلی سوم گفت: در همه روزهای جنگ، تولید نفت خام ایران کاهش نداشت و روند صادرات نفت مطلوب بود، همچنین در رویارویی با بعضی از مشکلات و چالش‌ها، سعی کردیم با گرفتن تصمیم‌های درست در کوتاه‌ترین زمان ممکن چالش‌ها را مدیریت کنیم.

وی با تأکید بر اینکه موفقیت‌های صنعت نفت در دوران جنگ ۴۰ روزه، به لطف خدا و همت همکارانم در این مجموعه خیره‌کننده بوده است، افزود: خدا را شاکریم که در همه حوزه‌های بالادست، میان‌دست، پایین‌دست و تأمین سوخت چالش‌ها مدیریت شد و وقفه‌ای در خدمات‌رسانی صنعت نفت به مردم شریف ایران پیش نیامد.

وزیر نفت با اشاره به آسیب‌دیدگی بعضی تأسیسات صنعت نفت در طول دوره جنگ تحمیلی بر اثر اصابت موشک‌های دشمن آمریکایی ـ صهیونیستی گفت: بازسازی این تأسیسات در کوتاه‌ترین زمان ممکن در دستور کار قرار گرفت و هم‌اکنون روندی مناسب را طی می‌کند و امیدواریم در زمان‌بندی مناسب بازسازی‌ها به سرانجام برسد.

برنامه مدیریت مصرف انرژی در دولت در دست تدوین است

معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان بهینه‌سازی و مدیریت راهبردی انرژی با اشاره به آسیب‌های وارد شده به بخش انرژی کشور، اعلام کرد: بخشی از این خسارت‌ها از طریق افزایش تولید جبران خواهد شد، اما به دلیل زمان‌بر و پرهزینه بودن این فرآیند، دولت برنامه‌هایی برای مدیریت مصرف در حوزه بنزین، گاز و برق در دست تدوین دارد که پس از تصویب به اطلاع مردم خواهد رسید.

به گزارش زمان به نقل از ایرنا، اسماعیل سقاب اصفهانی در حاشیه مراسم بزرگداشت چهلمین روز شهادت آیت الله خطیب وزیر سابق اطلاعات در جمع خبرنگاران اظهار داشت: در جنگ سختی قرار گرفتیم و با وجود همه تلاش‌هایی که انجام و آسیب‌هایی که به کشور وارد شد، دشمن نتوانست به هیچ‌یک از اهداف پیش‌بینی شده خود برسد و با همت و تلاش نیروهای مسلح، در تحقق اهدافش شکست خورد. وی افزود: در بخش‌هایی از حوزه انرژی کشور، اصابت‌ها و خسارت‌هایی وارد شد، اما پاسخ قدرتمندانه‌ای که دشمن بابت تعرض به زیرساخت‌های انرژی دریافت کرد به‌گونه‌ای بود که ادامه تداد و دامنه آن خسارت‌ها گسترش پیدا نکرد. سقاب اصفهانی اضافه کرد: با این حال، اگر بخواهم صادقانه با مردم صحبت کنم به همان میزان آسیبی که وارد شده، سال سختی را در پیش رو داریم. بخشی از این آسیب‌ها از طریق افزایش تولید قابل جبران است، اما تولید زمان‌بر است و هزینه‌های زیادی نیاز دارد تا به شرایط قبل بازگردد. معاون رئیس جمهور تأکید کرد: بر همین اساس بدون شک باید در بخش مصرف تدابیری اتخاذ کنیم. رئیس‌جمهور جلسائی تشکیل داده‌اند و برنامه‌ریزی‌هایی برای مدیریت مصرف در حوزه‌های بنزین، گاز و برق انجام شده است که به محض تصویب نهایی، جزئیات آن به اطلاع مردم خواهد رسید. وی خاطرنشان کرد: مردم اطمینان داشته باشند که این طراحی‌ها به‌گونه‌ای انجام می‌شود که با همراهی و مشارکت عمومی بتوانیم از این مقطع تاریخی با موفقیت عبور کنیم.

خاندوزی: حذف شبکه‌های ذی‌نفع، پیش‌شرط تحقق اقتصاد مقاومتی است

ذی‌نفعان پر نفوذ؛ عامل اصلی ناکامی اقتصاد مقاومتی

وزیر پیشین امور اقتصادی و دارایی گفت: اصلاحات ساختاری و حذف شبکه‌های ذی‌نفع پیش‌شرط تحقق اقتصاد مقاومتی است.

به گزارش سرویس اقتصادی زمان، احسان خاندوزی در «نشست های تبیینی دوران» که توسط دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید انقلاب اسلامی ویژه تمدادی از فعالان فرهنگی برگزار می شود به بازخوانی شمار سال ۱۴۰۵ پرداخت. خاندوزی در ابتدای این نشست با مروری بر تاریخچه و فراز و فرود سیاست‌های اقتصاد مقاومتی از آغاز دهه ۱۳۹۰ تاکنون، به تحلیل عوامل ناکامی این راهبرد ملی و ارائه راهکار برای اصلاح مسیر پرداخت. وی ضمن تشریح سابقه ابداع مفهوم «اقتصاد مقاومتی» در پایان دهه ۱۳۸۰، یادآور شد: زمانی که در اوایل سال ۱۳۹۲ گزارش عملکرد اقتصادی سال ۱۳۹۱ منتشر شد ـ سالی که برای نخستین‌بار، تحریم‌های سازمان ملل به‌طور مستقیم بر اقتصاد ایران اصابت کرد ـ انتشار این گزارش نشان داد که شاخص‌هایی مانند رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری، تولید و صادرات با نزول شدید مواجه شده‌اند. هم‌زمان با شدت گرفتن تحریم‌های سازمان ملل، آسیب‌پذیری اقتصاد ایران آشکار شد و شاخص‌هایی همچون رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری، تولید و صادرات با نزول شدید مواجه شدند و در مقابل، شاخص‌های نامطلوبی همچون نرخ ارز، تورم و بیکاری روندی صعودی پیدا کرده‌اند. همین وضعیت موجب شد که در همان اوایل سال ۱۳۹۲، این مطالبه از سوی رهبر شهید انقلاب مطرح شود که در این شرایط باید یک سیاست‌گذاری کلان صورت گیرد؛ سیاستی که هم بتواند راه چاره‌ای برای برون‌رفت از آسیب‌پذیری‌هایی که در سال ۱۳۹۱ آشکار شده بود فراهم کند و هم برای آینده، مجالی برای تکرار چنین تجربه‌ای باقی نگذارد. خاندوزی افزود: بین سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ دوره‌ای طلایی برای اصلاح ساختارهای اقتصادی وجود داشت، اما متأسفانه دولت وقت با این سیاست‌ها بیشتر مواجه‌ای صوری داشت و نتیجه، بازگشت رکود و تورم پس از خروج ترامپ از برجام در سال ۱۳۹۷ بود. اقتصاد ایران در سال‌های پایانی دهه ۹۰ نه‌تنها مقاوم‌تر نشد، بلکه در برخی بخش‌ها حتی شکننده‌تر شد. به گفته وزیر سابق اقتصاد، با آغاز به کار دولت سیزدهم، دو مسیر موازی در سیاست‌های اقتصادی معرفی شد: برون‌گرایی منطقه‌ای از طریق پیمان‌های شانگهای، بریکس و اوراسیا، و درون‌زایی اقتصاد ملی با تقویت تولید، سرمایه‌گذاری، صادرات و اشتغال. این مسیر در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ موجب تغییر محسوس برخی شاخص‌ها شد، اما وی تأکید کرد که «پایداری این شاخص‌ها نیاز به استمرار اراده دولت داشت.» با شهادت رئیس‌جمهور در اردیبهشت ۱۴۰۳، این روند متوقف شد و در دولت جدید مسیر پیشین دوباره بازگشت.

مانع اصلی تحقق مقاومت اقتصادی

خاندوزی در بخش آسیب‌شناسی دلیل ناکامی چهارده‌ساله اقتصاد مقاومتی را در نفوذ شبکه‌های ذی‌نفع دانست و گفت: مسئله اصلی نه کارگزار بلکه ساختار است؛ همان تفکیکی که در علوم اجتماعی میان «ساختار» و «کارگزار» مطرح می‌شود. پاسخ‌های دیگری هم می‌توان ارائه کرد؛ از جمله عوامل خارجی و فشارهای بین‌المللی یا حتی مسائل تخصصی‌تر مانند اینکه دانشگاه و حوزه علمیه نتوانستند دانش نظری لازم برای تحقق اقتصاد مقاومتی را به‌طور کافی تولید کنند. من هیچ‌کدام از این لایه‌های تحلیلی را رد نمی‌کنم؛ با این حال، بر اساس تجربه شخصی خودم می‌خواهم یک عامل را با ضریب بیشتری برجسته کنم و آن این است که کشور در سال‌های گذشته، در سطح مقامات عالی سیاست‌گذاری ـ چه در دولت و چه حتی در مجلس ـ گرفتار نوعی «اقتصاد سیاسی» شده که توسط لایه‌های پایین‌تر طراحی و هدایت شده است. به بیان دیگر، ذی‌نفعان اقتصادی قدرتمندی وجود داشته‌اند که از وابسته ماندن اقتصاد ایران سود می‌بردهاند و این ذی‌نفعان، در عین حال، دارای نفوذهای سیاسی در سطوح بالای تصمیم‌گیری نیز هستند. وی افزود: این گروه‌ها در این سال‌ها می‌توانستند منافع اقتصادی خود را ـ در قالب سازمان‌ها، شرکت‌ها یا جریان‌های مالی خاص ـ در لایه‌های بالایی دولت و مجلس به دستور کار سیاست‌گذاری تبدیل کنند. حتی در مواردی که سیاست‌گذار اراده‌ای برای تحول داشت، این گروه‌ها قادر بودند در لایه‌های اجرا و مدیریت مقاومت جدی ایجاد کنند. حاصل هر دو وضعیت این بود که یا اساساً دستور کار تحول جدی هیچ‌گاه بر میز سیاست‌گذار قرار نمی‌گرفت و به جای آن مجموعه‌ای از اقدامات صوری، رفع تکلیفی و گزارش‌های اداری تولید می‌شد تا گفته شود در زمینه اقتصاد مقاومتی اقداماتی صورت گرفته است؛ از سطوح شهرداری‌ها و استانداری‌ها گرفته تا وزارتخانه‌ها. یا در حالت دوم، اگر دستور کار تحول تصویب می‌شد و اراده‌ای برای اجرای آن وجود داشت، در مرحله اجرا با کندی، وقفه، تأخیر و انواع مانع‌تراشی‌ها مواجه می‌شد.

وابستگی راهبردی به واردات کالاهای اساسی

وزیر سابق اقتصاد اظهار داشت: اگر بخواهیم در دوره جدید رهبری و در ایران پس از جنگ رمضان و با مردمی که پس از این تجربه‌ها به میدان آمده‌اند، اقتصاد مقاومتی را به شکلی جدی‌تر محقق کنیم، باید مراقب باشیم که مسیر طی‌شده در دهه نود را دوباره تکرار نکنیم و این‌بار به‌دنبال تغییر ریل‌های کاملاً ساختاری و جدی باشیم. یکی از مصادیق روشن این مسئله، وابستگی راهبردی ایران به واردات کالاهای اساسی است. این وابستگی یکی از نقاط آسیب‌پذیر اقتصاد ما بوده و هست و کشور را در برابر فشارهای آمریکا تضعیف کرده است.متأسفانه در دهه ۱۳۸۰، که دهه وفور درآمدهای نفتی ایران محسوب می‌شد، سیاست‌های اقتصادی کشور به سمتی رفت که وابستگی ما در تأمین کالاهای اساسی افزایش یافت. اقتصادی که در ابتدای دهه حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد وابستگی به واردات کالاهای اساسی داشت، در پایان این دهه به اقتصادی تبدیل شد که بیش از ۶۰ تا ۷۰ درصد کالاهای اساسی خود را از طریق واردات تأمین می‌کرد. خاندوزی عامل اصلی ناکامی اقتصاد مقاومتی را وجود ذی‌نفعان پرنفوذ دانست و گفت: این ذی نفعان می‌توانستند وزیر، هیئت دولت و مجلس را از انجام یک تحول جدی منصرف کنند. یا اگر هم رئیس‌جمهور دستوری می‌داد و یا مجلس مصوبه‌ای برای تحول جدی تصویب می‌کرد، آن را در دالان‌های عملی دستگاه‌های اداری و اجرایی کشور با بهانه‌های مختلف معطل نگه دارند. وی افزود: در دولت شهید رئیسی، انحصار واردات کالاهای اساسی شکسته شد و سهم چند شرکت بزرگ از ۷۰ درصد به حدود ۲۵ درصد کاهش یافت؛ در نتیجه کشور در سال ۱۴۰۲ هیچ نیازی به واردات گندم نداشت. اما از سال ۱۴۰۳ دوباره نشانه‌های بازگشت انحصار و افزایش واردات مشاهده شد.

وابستگی ارزی و شبکه‌های سوداگر

خاندوزی دومین نمونه وابستگی را در حوزه تسویه ارزی معرفی کرد و توضیح داد: از دهه ۷۰، مسیر تسویه معاملات به امارات منتقل شد. روند تبدیل بیش چین به درهم و سپس به یورو، شبکه‌هایی شکل گرفتند که از کارمزدها و سود رسوب پول در حساب‌های خارجی بهره می‌بردند. این شبکه‌ها با دستگاه‌های اجرایی و تصمیم‌گیر مالی هم ارتباط گرفته‌اند و نفوذ گسترده‌ای دارند. وی با اشاره به تلاش دولت سیزدهم برای حذف درهم از چرخه تسویه ارزی افزود: در اواخر سال ۱۴۰۲ اولین محموله بدون تبدیل به درهم تسویه شد، اما پس از شهادت رئیس‌جمهور روند اصلاح متوقف گردید و در دولت جدید دوباره مسیر گذشته احیا شد. همین بازگشت به مسیر وابستگی ارزی یکی از عوامل جهش نرخ ارز و بحران دی‌ماه ۱۴۰۴ بود.

راهکار برون‌رفت و اصلاح اقتصاد سیاسی

وزیر سابق اقتصاد در خصوص موانع پیش روی تحقق اقتصاد مقاومتی گفت: یکی از موانع، نگرش تصمیم‌سازانی است که در دستگاه‌های اجرایی کشور حضور دارند و می‌خواهند همچنان مسیرهای وابستگی پیشین را ادامه بدهند. سمت و سوی اصلاحات ما باید جریان‌های ذی‌نفعی باشند که می‌توانستند تصمیمات بانک مرکزی و وزارت نفت و وزارت صمت، و دستگاه‌هایی که در خط تماس ما با اقتصاد بین‌الملل هستند، را تحت نفوذ خود داشته باشند.

بنابراین، دستور کارهایی در قالب طرح و لایحه و بخش‌نامه و مصوبه باید روی میز سیاست‌گذاران ما در دولت و مجلس قرار بگیرد که به صورت جدی و بدون فوت وقت وابستگی‌های راهبردی کشور را رفع کند تا نتایج ملموس اقتصاد مقاومتی در یک تا دو سال برای مردم قابل مشاهده باشد. وی نقش جامعه را در پیشبرد اقتصاد مقاومتی حیاتی دانست و گفت: مردم باید بدانند امتیازهایی مانند معافیت‌های تحریمی یا دسترسی به سامانه‌های مالی تقریبی امتیاز نیست، بلکه همان مسیر وابستگی و فشار گذشته است. خاندوزی در پایان بر ضرورت تداوم روحیه عمومی پس از جنگ تأکید کرد و گفت: ملتی که میموث شده نباید به خانه‌ها بازگردد؛ باید این بمانت به حوزه اقتصاد و مطالبه‌گری ادامه پیدا کند تا فصل جدید استقلال اقتصادی رقم بخورد.

دولت باید بر کیفیت و قیمت خودروهای داخلی نظارت بیشتری کند

عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی گفت: دولت باید نظارت‌های خود را بر کیفیت و قیمت خودروهای داخلی افزایش دهد.

به گزارش زمان به نقل ازمهر، عباس پاپی‌زاده در واکنش به افزایش بی‌رویه قیمت خودرو، اظهار کرد: موضوع خودرو یکی از دغدغه‌های جدی امروز مردم است. با توجه به اینکه بخش زیادی از سبد درآمدی خانوار به تأمین خودرو اختصاص دارد، هرگونه افزایش قیمت موجب تحمیل تورم زیادی بر خانوار می‌شود و عملاً قدرت خرید مردم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. وی ادامه داد: متأسفانه بخش خودروسازی ما، با وجود اینکه از کیفیت لازم برخوردار نیست، از حمایت‌های یک‌طرفه و انحصاری دولت برخوردار است. عملاً دولت با وضع تعرفه‌های سنگین بر واردات خودرو، مانع هرگونه ورود خودرو به بازار داخلی شده و این امر منجر به ایجاد یک بازار انحصاری به نفع تولیدکنندگان خودرو شده است. وی تصریح کرد: این مسئله موجب شده است که خودروسازان ما انگیزه کافی برای افزایش کیفیت خودرو نداشته باشند و همچنین تمایلی به کاهش هزینه‌های تولید در آن‌ها شکل نگیرد. در نتیجه، خودروی بی‌کیفیت و گران تولید می‌شود و به مردم عرضه می‌گردد. وی گفت: از یک سو، مردم به دلیل محدودیت‌های موجود، تنها می‌توانند کالاهای مورد نیاز خود را از طریق تولیدات داخلی تهیه کنند. این وضعیت منجر به ایجاد یک بازار انحصاری شده که به نفع خودروسازان و به ضرر مردم تمام می‌شود. در این شرایط، حداقل انتظار از دولت این است که نظارت لازم را بطور جامع و دقیق بر صنعت خودروسازی اعمال کند؛ نظارتی که شامل تولید محصولات با کیفیت و استاندارد و همچنین کنترل قیمت‌ها باشد. پاپی‌زاده با بیان اینکه متأسفانه شاهد افزایش مکرر قیمت خودرو هستیم، گفت: در چند ماه گذشته، قیمت خودرو چندین بار افزایش یافته که یکی از دلایل اصلی‌اش آن است که عملکرد دستگاه‌های ذیربط در نظارت بر صنعت خودروسازی مطلوب نیست.

نگاه روز

تصمیم‌گیری تا هماهنگی؛ چالش پنهان بنگاه‌های تولید و توزیع

رحمت‌الله قلی‌پور ـ سیدهادی موسوی

در سازمان‌های بزرگ تولید-توزیع‌محور، بسیاری از تصمیم‌ها بر پایه داده، تجربه و رویه‌های تثبیت‌شده اتخاذ می‌شوند. اما نتیجه نهایی آن‌ها لزوماً با اهداف سازمان هم‌راستا نیست. علت این وضعیت را نباید فقط در ضعف افراد یا کیفیت تصمیم‌ها جستجو کرد؛ مسئله اصلی، ضعف هماهنگی ساختاری میان واحدهایی مانند تولید، فروش، توزیع، بازاریابی و نوآوری است. هنگامی که هر واحد عملکرد خود را جداگانه بهینه می‌کند، تعارض میان تصمیم‌ها به مسئله‌ای مزمن تبدیل می‌شود و مداخله سلسله‌مراتبی نیز فقط نظم کوتاه‌مدت ایجاد می‌کند. راه‌حل پایدار، بازتعریف مرزهای وظیفه‌ای، طراحی فرآیندهای بین‌وظیفه‌ای و تبدیل داده به زبان مشترک سازمان است.

در بسیاری از سازمان‌های بزرگ و بالغ تولیدی که در بازارهای مصرف انبوه فعالیت می‌کنند، پرسش از «چیستی تصمیم‌گیری» همچنان نقطه عزیمت تحلیل‌های سازمانی است. تمرکز یا عدم تمرکز، سطوح اختیار، و مرجع نهایی تصمیم، موضوعاتی هستند که به‌طور سنتی در کانون توجه مدیران و طراحان سازمان قرار داشته‌اند. با این حال، تجربه عملی این سازمان‌ها نشان می‌دهد که مسئله اصلی اغلب نه در کیفیت تصمیم‌ها، بلکه در نحوه هم‌چینی و هم‌راستا شدن آن‌ها نهفته است. در چنین سازمان‌هایی، تصمیم‌ها معمولاً نه به‌صورت تصادفی، بلکه بر اساس تجربه داده و رویه‌های تثبیت‌شده اتخاذ می‌شوند. با این وجود، پیامد نهایی این تصمیم‌ها در سطح سازمان، اغلب با انتظارات فاصله دارد. برنامه تولید به‌درستی تنظیم شده اما شبکه توزیع با کمبود یا مازاد مواجه است. اهداف فروش محقق می‌شود، اما هزینه‌های لجستیک افزایش می‌یابد. کمپین بازاریابی طراحی می‌شود اما اجرای آن در میدان با محدودیت‌های عملیاتی خنثی می‌گردد. این شکاف‌ها نه‌تنها ضعف تصمیم‌گیری نیستند، بلکه نشانه ضعف هماهنگی ساختاری هستند. سازمان‌های تولید-توزیع محور، به‌ویژه آن‌هایی که بر تداوم تثبیت‌شده و شبکه توزیع گسترده دارند، با وجود نوعی پیچیدگی درونی‌اند که اغلب دست‌کم گرفته می‌شود. تولید با منطق ثبات بهره‌وری و پیش‌بینی‌پذیری اداره می‌شود. فروش تحت فشار اهداف کوتاه‌مدت و تحقق حجم است. توزیع حساس به زمان، پوشش جغرافیایی و موجودی است. بازاریابی و نوآوری نیز با افق میان‌مدت به آینده برند و ترجیحات مصرف‌کننده می‌اندیشند. این منطق‌های متفاوت اگرچه هر یک به‌تنهایی عقلانی‌اند، اما در غیاب سازوکارهای هماهنگی، به‌جای هم‌افزایی، به تعارض مزمن منجر می‌شوند.

ساختار وظیفه‌ای و بازتولید تعارض در سازمان

مسئله از جایی آغاز می‌شود که سازمان، همچنان با ساختارهای وظیفه‌ای کلاسیک اداره می‌شود. ساختارهایی که در آن هر واحد مسئول بهینه‌سازی عملکرد خود است و موفقیت، عمدتاً درون مرزهای همان واحد تعریف می‌شود. در چنین بستری، تعارض میان تولید و فروش یا میان توزیع و بازاریابی نه یک اختلال، بلکه پیامد طبیعی طراحی ساختار است. با این حال، این تعارض‌ها معمولاً به‌عنوان «مشکلات اجرایی» یا «عدم همکاری افراد» تفسیر می‌شوند، نه به‌عنوان نشانه‌های یک مسئله ساختاری عمیق‌تر. واکنش رایج مدیریتی به این وضعیت، تقویت کنترل و مداخله سلسله‌مراتبی است. اختلال‌ها به سطوح بالاتر ارجاع داده می‌شوند، دستورالعمل‌ها افزایش می‌یابد و تصمیم نهایی از مرکز صادر می‌شود. این رویکرد، اگرچه در کوتاه‌مدت تنظم ظاهری ایجاد می‌کند، اما در بلندمدت هزینه‌های قابل توجهی به سازمان تحمیل می‌کند. مدیران از شد به گلوگاه تصمیم تبدیل می‌شوند، واحدها مسئولیت حل تعارض را به بالا منتقل می‌کنند و یادگیری بین‌وظیفه‌ای به‌تدریج تضعیف می‌شود. نمونه آشنا در این سازمان‌ها جایی است که در آن تعامل‌گران تولید، فروش و توزیع هر یک با داده‌ها و منطق خود حاضر می‌شوند و نهایتاً تصمیم از سوی بالاترین مقام اتخاذ می‌شود. مسئله حل می‌شود، اما فهم مشترکی شکل نمی‌گیرد. در نتیجه، تعارض در شکل جدیدی بازتولید می‌شود.

هماهنگی ساختاری به جای هماهنگی واکنشی

در ادبیات سازمانی، این وضعیت به‌خوبی توضیح داده شده است. هرچه تمایز میان واحدها افزایش یابد، نیاز به سازوکارهای هماهنگی نیز بیشتر می‌شود. هماهنگی، صرفاً به‌معنای تبعیت از دستور نیست، بلکه به‌معنای مدیریت وابستگی‌ها میان فعالیت‌هاست. در سازمان‌های تولید-توزیع‌محور، این وابستگی‌ها عمیق و چندلایه‌اند: تولید به پیش‌بینی فروش وابسته است، فروش به ظرفیت توزیع، توزیع به برنامه تولید و همه این‌ها به تصویر برند و تجربه مشتری. زمانی که این وابستگی‌ها به‌صورت ساختاری مدیریت نشوند، سازمان ناگزیر به هماهنگی واکنشی می‌شود؛ یعنی حل مسئله پس از بروز بحران. این نوع هماهنگی، پرهزینه، فرسایشده و وابسته به افراد است. در مقابل، هماهنگی ساختاری هر طراحی پیچیدگی سازوکارهایی تکیه دارد که تعارض‌ها را پیش از تبدیل شدن به بحران، قابل مدیریت می‌کند.

هماهنگی ساختاری در این سازمان‌ها مستلزم بازنگری در چند سطح است. نخست، بازتعریف مرزهای وظیفه‌ای مسئله: حذف مرزها، بلکه شفاف کردن نقاط اتصال است. جایی که مسئولیت مشترک شکل می‌گیرد و تصمیم‌ها باید به‌صورت هم‌زمان دیده شوند. برای مثال، برنامه‌ریزی تولید زمانی مؤثر است که نه صرفاً خروجی واحد تولید، بلکه محصول گفت‌وگوی مستمر میان تولید، فروش و توزیع باشد. دوم، طراحی فرآیندهای بین‌وظیفه‌ای. بسیاری از فرآیندهای کلیدی سازمان، در عمل به‌صورت زنجیره‌ای از تحویل‌ها عمل می‌کنند: یک واحد تصمیم می‌گیرد و واحد بعدی اجرا می‌کند. این منطق، وابستگی‌ها را پنهان و تعارض‌ها را تشدید می‌کند. فرآیندهای بین‌وظیفه‌ای بر مالکیت مشترک و مسئولیت مشترک استوارند. سوم، ایجاد بسترهای گفت‌وگوی مبتنی بر داده مشترک. داده زمانی که به ابزار کنترل تبدیل شود، به تعارض دامن می‌زند؛ اما زمانی که به زبان مشترک واحدها بدل شود، می‌تواند شکاف‌های شناختی را کاهش دهد. اختلاف‌ها نظر باقی می‌مانند، اما بر سر تفسیر واقعیت، نه بر سر اصل آن.

هماهنگی به‌عنوان شایستگی راهبردی سازمان

پیامدهای فقدان هماهنگی، محدود به سطح عملیات نیست. در سطح راهبردی، سازمان‌هایی که از ضعف هماهنگی رنج می‌برند، چابکی خود را از دست می‌دهند. هر تغییر در بازار، نیازمند حل تعارض‌های درونی است و این زمان‌بر و پرهزینه است. به‌تدریج، سازمان به وضع موجود خو می‌گیرد و توعی قفل‌شدگی ساختاری شکل می‌گیرد؛ وضعیتی که در آن، حتی آگاهی از مشکل نیز به تغییر منجر نمی‌شود. در چنین شرایطی، هماهنگی دیگر یک مسئله اجرایی یا مدیریتی روزمره نیست، بلکه به یک شایستگی راهبردی تبدیل می‌شود. سازمانی که بتواند تصمیم‌های درست را به‌درستی یا یکدیگر هم‌راستا کند، عملاً کارآمدتر عمل می‌کند، بلکه توان بالقوه‌گویی به آینده را نیز حفظ می‌کند. بازاندیشی در طراحی ساختار این گونه سازمان‌ها، اگر از نقطه هماهنگی آغاز نشود، به بازتولید همان تعارض‌های آشنا خواهد انجامید. تعارض‌هایی که نه ناشی از ضعف افراد، بلکه محصول طراحی سازمان‌اند.

zamanagahi@chmail.ir

مفقودی
برگ سبز خودرو باری چوبی سیستم ولوو تیپ F۶۰۲۱۰ مدل ۱۳۶۳ به رنگ زرد قناری با شماره پلاک ۷۲ایران ۲۷۷ع ۲۷ به نام غلام عسکر یزدان با شماره موتور TD۱۰۲۴۷۸۴۲۱۷۷۳۸ و شماره شاسی ۳۴۹-۵- مفقود شده است و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
جویبار

مفقودی
برگ سبز خودرو سواری پژو ۱۶۰۰ آر دی به رنگ یشمی متالیک مدل ۱۳۸۳ با شماره پلاک ۷۲ ایران ۷۱۱ ل ۳۹ به نام هست شکری دیه کلاتی با شماره موتور ۱۹۱۶۹-۱۱۷۸۲ و شماره شاسی ۱۱-۳۱۰۱۱۸مفقود شده است و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
جویبار

مفقودی
پروانه بهداشتی ساخت شرکت تولیدی آرد نمونه جویبار نام فرآورده سبوس نرم به شماره و تاریخ پروانه بهداشتی وتاسیس و بهره برداری۲۹-۴-۲/۱۳۸--۵- به نشانی جویبار - کیلومتر ۴ جاده کیاکلا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
جویبار

مفقودی
برگ سبز موتور سیکلت سیستم پیشرو آپ پیام ۱۲۵ به رنگ سرمه ای مدل ۱۳۸۹ با شماره پلاک ۵۸۶-۴۳۱۶۱ با شماره موتور ۴۹-۸۱۵۷ و شماره تنه ۶۰-۱۲۵H۸۹۷ NCR ●●● مفقود شده است و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
جویبار

مفقودی
برگ سبز خودرو سواری پژو پارس تیپ TARATU۵P مدل ۱۴۰۳ به رنگ سفید-روغنی تعداد سیلندر ۴ تعداد محور۲نوع سوخت بنزین به شماره موتور ۱۰۹۰۲۹۰ ۱۱۸VB و شماره شاسی NAAY۲۱H۵ERDC۶۹۰۱۵ به شماره پلاک ایران ۳۳- ۱۳۵۳۳۵ به نام:رییا اشراقی نیک نام پدر بندعلی محل صدور مسجدسلیمان تاریخ تولد ۱۳۵۹/۰۱/۰۱ به شماره شناسنامه ۲۵۱۳ و کدملی ۱۹۷۰۵۱۰۲۶۹ و کدپستی ۶۳۵۵۱۱۵۹۵۹ مفقود گردیده وازدرجه اعتبار ساقط می باشد.
جویبار

آگهی فاقدین آسیب‌شناسی
وضعیت کیفی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
حوزه ثبتی لوشهر
نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موظوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی لوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محترز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد .
املاک متقاضی واقع در قریه تازه آباد پلاک ۱۷ اصلی بخش ۱ قشلاقی کلاته ۱۳۰۳۵۱۶۱ رای شماره ۱۳۰۲۶۰۳۱۰۰۰۷۰۷۰۹۹۲ پلاک ۲۰۹۹ فرعی آقای هاویار شاکلان فرزند منوچهر نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین محصور به مساحت ۲۵۰۰۲۲ متر مربع خریداری بدون واسطه یا واسطه از آقای موسی غریب کجوری قنعتا اداره ارشاد توجه نماید چنانچه به علت قطع بودن اینترنت آگهی مذکور در تاریخ فوق ارسال و چاپ نگردید اداره محترم ارشاد میتواند در تاریخهای بعدی (/ /) همینطور تاریخ بعدی (/ /) ۱۴۰۴ اولین چاپ و ۱۴۰۴/ / اولین چاپ و ۱۴۰۴/ / دومین چاپ و ۱۴۰۴/ / دومین چاپ انجام دهد . لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وتثبیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی / کثیر الانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی برای هیات العاق در مورتبکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. مستترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا مستترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متعترض به دادگاه نیست.
م الف: ۲۱۵۷۶۶۵
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۲/۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۲/۱۹
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان لوشهر
علی اکبر مقدسی فر